

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M.**, nar. X. v S., zast. advokátskou kanceláriou Š., s.r.o., M. proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Migračný úrad, Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-260-20/PO-Ž-2009 zo dňa 12.8.2009, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 65/2009-17 zo dňa 2. novembra 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 65/2009-17 zo dňa 2. novembra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 250p OSP odmietol ako oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutia č. ČAS: MU-260-20/PO-Ž-2009 zo dňa 12.8.2009, ktorým odporca podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) navrhovateľovi neudelil azyl a súčasne podľa § 13c/ ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle neposkytol navrhovateľovi doplnkovú ochranu.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a pokračovania v konaní s odôvodnením, že je osobou pakistanskej štátnej príslušnosti, ktorá nehovorí slovenským jazykom. Rozhodnutie odporcu mu bolo náležite pretlmočené, samotné písomné vyhotovenie rozhodnutia na základe ktorého podával opravný prostriedok bolo však napísané iba v slovenskom jazyku.

Poučenie o odvolaní v jazyku, ktorému navrhovateľ nerozumie, nie je podľa navrhovateľa riadnym poučením. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 250m ods. 2 Správneho poriadku (zrejme mal na mysli OSP), z ktorého vyplýva, že ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo obsahuje nesprávne poučenie, možno ho podať do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Ak rozhodnutie malo byť navrhovateľovi doručené a oznámené dňa 18.8.2009, lehota na podanie opravného prostriedku trvá do 18.2.2010. Preto opravný prostriedok podaný na poštovú prepravu dňa 18.8.2009, bol podaný riadne a včas.

Navrhovateľ poukázal na to, že podľa Ústavy SR sú si účastníci konania pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy rovní.

Ak odporca koná vo svojom materinskom jazyku, mal by mať takú možnosť aj navrhovateľ. Ak si navrhovateľ pre úspešné podanie opravného prostriedku musí zaobstarať niekoho, kto mu rozhodnutie opätovne pomôže preložiť, aby dokázal uplatňovať svoje práva, rovnosť medzi účastníkmi je značne narušená.

Podľa navrhovateľa, ak krajský súd odmietol opravný prostriedok podaný navrhovateľom, len na základe odporcom deklarovaneho dňa doručenia rozhodnutia, ukrátil tým navrhovateľa na jeho právach.

Na základe uvedeného navrhol rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol rozhodnutie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne. Vyjadril presvedčenie, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď oneskorene podaný opravný prostriedok navrhovateľa odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250m ods. 2 OSP návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, **pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné**. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Podľa § 21 ods. 1 zákona o azyle proti rozhodnutiu ministerstva o neudelení azylu, odňatí azylu, okrem rozhodnutia podľa § 15 ods. 2 písm. i), nepredĺžení doplnkovej ochrany a zrušení doplnkovej ochrany, okrem rozhodnutia podľa § 15b ods. 1 písm. d), možno podať opravný prostriedok na súd do 30 dní od jeho doručenia.

Podľa § 20a ods. 1 zákona **rozhodnutie v konaní o azyle sa doručuje účastníkovi konania v mieste a čase určenom ministerstvom**; ak má účastník konania zákonného zástupcu alebo opatrovníka, doručuje sa rozhodnutie len zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi. **Ak má osoba uvedená v prvej vete zástupcu na celé konanie na základe plnomocenstva, doručuje sa rozhodnutie len tomuto zástupcovi**. Ak má účastník konania právo na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu, doručuje sa rozhodnutie len Centru právnej pomoci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu súdu prvého stupňa a z administratívneho spisu odporcu zistil, že odporca rozhodnutím č. p.: ČAS: MU-260-20/PO-Ž-2009 zo dňa 12.8.2009 podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle navrhovateľovi neudelil azyl a podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle navrhovateľovi neposkytol doplnkovú ochranu.

Navrhovateľ v konaní nebol zastúpený právnym zástupcom. Z administratívneho spisu odporcu vyplýva, že dňa 18.8.2009 navrhovateľ prevzal rozhodnutie odporcu č. p.: ČAS: MU-260-20/PO-Ž-2009, ktoré mu bolo tlmočníkom z jazyka slovenského pretlmočené do jazyka urdu. Z prehlásenia navrhovateľa zo dňa 18.8.2009, ktorým navrhovateľ prevzal predmetné rozhodnutie vyplýva, že navrhovateľ jeho obsahu porozumel, o čom svedčí dátum prevzatia rozhodnutia a vlastnoručný podpis navrhovateľa na prehlásení ako aj na doručenke o prevzatí rozhodnutia s totožným dátumom.

Lehota na podanie opravného prostriedku začala plynúť dňa 19.8.2009 a posledný deň 30-dňovej lehoty pripadol na 17.9.2009. Navrhovateľ podal opravný prostriedok na poštovú

prepravu až dňa 18.9.2009, teda zjavne oneskorene a preto krajský súd postupoval správne, keď opravný prostriedok navrhovateľa podľa § 250p OSP odmietol.

Námietku navrhovateľa, že postupom krajského súdu, ktorý odmietol opravný prostriedok navrhovateľa ako oneskorene podaný, bol ukrátený na svojich právach, odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, a to z nasledujúcich dôvodov.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že rozhodnutie odporcu obsahuje správne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok. Nie je sporné, že pohovor s navrhovateľom – žiadateľom o udelenie azylu prebiehal v jazyku urdu, o ktorom navrhovateľ v dotazníku žiadateľa o azyl zo dňa 9.6.2009 vyhlásil, že je jazykom, ktorý ovláda slovom aj písmom. V tomto jazyku mu bolo aj pretlmočené rozhodnutie odporcu dňa 18.8.2009, ktoré v uvedený deň aj prevzal. Z obsahu vyhlásenia navrhovateľa zo dňa 18.8.2009 vyplynulo, že navrhovateľa jeho obsahu porozumel.

Keďže navrhovateľ nenamietal skutočnosť, že pri pretlmočení rozhodnutia by nebol odporcom poučený o možnosti podať opravný prostriedok, odvolací súd vychádzal z toho, že o tomto práve bol riadne poučený, teda v jazyku ktorému rozumie.

Neobstojí potom námietka navrhovateľa, že poučenie o odvolaní v jazyku, ktorému navrhovateľ nerozumie, nie je riadnym poučením, a preto neobstojí jeho argumentácia, že podľa § 250m ods. 2 Správneho poriadku (zrejme mal na mysli OSP) bolo možné podať odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu odporcu do šiestich mesiacov od jeho doručenia. S takouto argumentáciou navrhovateľa nebolo možné súhlasiť, pretože nebolo sporným, že rozhodnutie odporcu obsahuje správne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok a navrhovateľ nenamietal, že o tomto práve nebol poučený pri osobnom prevzatí a pretlmočení rozhodnutia. Právo navrhovateľa na konanie v jazyku, ktorému rozumie nebolo zo strany odporcu porušené a tým, že odporca navrhovateľovi doručil rozhodnutie v jazyku slovenskom, nedošlo k navrhovateľom tvrdenému ukráteniu na jeho právach.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Tým, že odporca v azylovom konaní viedol pohovor s navrhovateľom ako žiadateľom o azyl v jazyku urdu, ktorému navrhovateľ rozumie a v tomto jazyku mu aj pretlmočil svoje rozhodnutie, učinil zadosť právu žiadateľa o azyl, aby konanie prebiehalo v jazyku, ktorému navrhovateľ rozumie.

Zo žiadneho ustanovenia zákona o azyle ani Správneho poriadku však nevyplýva odporcovi povinnosť doručiť žiadateľovi o azyl rozhodnutie v materskom jazyku alebo jazyku, ktorému rozumie.

Takto formulovaný právny názor odvolacieho súdu je konformný aj s názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení č. IV.ÚS 144/03 zo dňa 13.8.2003 k výkladu čl. 47 ods. 2 a 4 ústavy, k požiadavke sťažovateľky na to, aby jej boli preložené všetky listiny súvisiace s konaním o vydanie do cudziny do jej materinského jazyka, uviedol, že táto požiadavka netvorí obsah základného práva podľa čl. 47 ods. 4 ústavy, podľa ústavného súdu postačuje, že sťažovateľka bola oboznámená s účelom konania o vydanie do cudziny, s podstatou žiadosti o vydanie a súčasne dostala aj príležitosť sa k tejto žiadosti ak účelu celého konania. To, že podstate tohto konania porozumela, vyplýva z jej vyjadrení, podľa ktorých chce byť vydaná na územie Ukrajiny, odmieta obvinenia a na Ukrajine by sa dokázala jej nevina.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.12.2006 sp. zn. 2To 7/2006 (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 4/207 pod č. 45), v ktorom najvyšší súd uviedol, že **z Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Trestného poriadku nemožno bez ďalšieho vyvodit' povinnosť orgánov činných v trestnom konaní konať v inom než úradnom slovenskom jazyku, ale ani povinnosť uvedených orgánov zabezpečovať pre procesné strany preklad písomností, ktoré sú predmetom alebo výsledkom ich konania, do jazyka strany, ktorá nevláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie.**

Napokon aj z judikatúry ESĽP (Kamasinski proti Rakúsko, sťažnosť č. 9783/82, rozsudok zo dňa 19.12.1989), vyplýva, že preklad súdneho rozhodnutia do materinského jazyka sťažovateľa nie je nevyhnutný, ak bol sťažovateľovi ustanovený tlmočník, rozhodnutie mu bolo pretlmočené a porozumel jeho obsahu.

So zreteľom na vyššie uvedené, ako aj na okolnosti daného prípadu, odvolací súd nevidí žiadnu súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím krajského súdu a tvrdeným porušením práv navrhovateľa, pretože k namietanému porušeniu práva zo strany krajského súdu nedošlo.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje tiež na to, že navrhovateľ nevyužil možnosť, domáhať sa odpustenia zmeškanej lehoty na podanie opravného prostriedku za splnenia podmienok § 58 ods. 1 OSP. Keďže v konaní pred krajským súdom, sa takého nároku nedomáhal, odvolací súd za uvedených okolností prípadným posúdením oprávnenosti nároku navrhovateľa ani zaoberať nemohol, a s poukazom na právny názor vyslovený vyššie, považoval rozhodnutie krajského súdu za vecne správne, a preto napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že neúspešnému navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová